

مطالعه تاثیر دو نوع کود زیستی و کود آلی بر جذب برخی عناصر ریشه و بخش هوایی گیاه لوبیا

ندا جدیدالاسلام شاهسوار^۱، شاهین شاهسونی^۲، ناصرعلی اصغرزاد^۳
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شاهرود، ۲- استادیار گروه علوم خاک دانشگاه شاهرود، ۳- استاد گروه علوم خاک دانشگاه تبریز

چکیده

به منظور بررسی تاثیر دو کود بیولوژیک قارچ میکوریز آربوسکولار و باکتری محرک رشد سودوموناس پوتیدا و کود آلی اسید هیومیک، بر روی جذب عناصر ضروری از جمله نیتروژن، فسفر و پتاسیم بخش ریشه و بخش هوایی گیاه لوبیا آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در گلخانه ایی در تبریز در سال ۱۳۹۲ انجام شد. فاکتورهای مورد بررسی شامل دو سطح قارچ میکوریز (M: عدم مایه‌زنی با قارچ، M₁: مایه‌زنی با قارچ *Glomus etunicatum*)، دو سطح باکتری (S: عدم مایه‌زنی با باکتری و S₁: مایه‌زنی با باکتری *Pseudomonas putida*) و سه سطح اسید هیومیک (H: عدم مصرف اسید هیومیک، H₁: مصرف ۲۰۰ میلی گرم در کیلوگرم، H₂: مصرف ۴۰۰ میلی گرم در کیلوگرم) می باشد. مایه زنی گیاه لوبیا با قارچ *Glomus etunicatum* میزان جذب فسفر گیاه و ریشه را نسبت به تیمار شاهد افزایش داد مایه زنی با باکتری *Pseudomonas putida* نیز جذب نیتروژن توسط گیاه را افزایش داده است.

واژه های کلیدی: کود زیستی، کود آلی، لوبیا، نیتروژن، فسفر، پتاسیم

مقدمه

رشد جمعیت و توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور در دو دهه اخیر باعث شده است تا مصرف مواد پروتئینی افزایش چشمگیری یابد. بر این اساس افزایش تولید مواد پروتئینی به ویژه پروتئین‌های گیاهی که منابع ارزشمندتری در تغذیه هستند، اجتناب ناپذیر است (پارسا و باقری، ۱۳۸۷). حبوبات با داشتن ریشه عمیق خود به شخم و بیلوژیکی خاک کمک کرده و قابلیت دسترسی به منابع با ارزش از جمله رطوبت خاک نسبت به سایر گیاهان زراعی را دارا می‌باشند. (حاجی هاشمی، ۱۳۸۶). لوبیا علاوه بر اینکه در کشور های در حال توسعه به عنوان یکی از منابع مهم پروتئین گیاهی مورد استفاده قرار میگیرد در کشورهای پیشرفته نیز به عنوان مکمل غذایی دارای مصرف زیادی است (مجنون حسینی، ۲۰۰۸). هم‌زیستی بین ریشه‌های گیاه و قارچ اولین بار در سال ۱۸۸۱ در گیاهان بوسیله کامنسکی، قارچ شناس لهستانی کشف شد و بعداً در سال ۱۸۸۵ آلبرت برنارد فرانک (فرانک، ۱۸۸۵) در مطالعه‌ی رابطه‌ی بین گیاه و میکروب‌های خاک، کلمه‌ی یونانی میکوریز را مطرح کرد. واژه‌ی میکوریز از دو اصطلاح میکوس به معنی قارچ و رایزوس به معنی ریشه شکل گرفته است. قارچ‌های میکوریزی رابطه‌ی همزیستی با ریشه‌ی گیاهان تشکیل می‌دهند و نقش مهمی را در رشد گیاه، مقاومت به بیماری و بطور کلی بهبود کیفیت خاک بازی می‌کنند (سیدیکونی و بیچتل، ۲۰۰۸). قارچ AM، مواد کربوهیدراتی را عمدتاً به شکل ساکارز از گیاه دریافت می‌کند و در مقابل، آب، عناصر غذایی (عمدتاً فسفر) و فاکتورهای رشد را در اختیار گیاه قرار می‌دهد (زارعی و صالحی جوزانی، ۱۳۸۹).

باکتری‌های محرک رشد گیاه (PGPR) موجب بهبود شاخص‌های رشد و نمو گیاهان میشود (کلپر و همکاران، ۱۹۸۹) در بین باکتری‌های محرک رشد گیاه، باکتری‌های جنس سودوموناس به دلیل توزیع گسترده در خاک، توانایی کلونیزه کردن ریزوسفر بسیاری از گیاهان و تولید طیف متنوعی از متابولیت‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. این باکتری‌ها دارای طیف گسترده‌ای از صفات محرک رشد گیاهی همچون تولید اکسین (گلیک و پتن، ۲۰۰۲) (آنزیم ACC دامیناز (گلیک و پنزوز، ۲۰۰۳)، سیدروفور (میر، ۲۰۰۰)، سالیسیلیک اسید (میروفر، ۱۹۹۸)، کیتیناز (آجیت و همکاران، ۲۰۰۶) سیانید هیدروژن (استشیر و همکاران، ۱۹۹۰) می‌باشد که به طور مستقیم یا غیر مستقیم باعث افزایش رشد گیاه می‌گردند. از میان گونه‌های مختلف جنس سودوموناس گونه‌های P. fluorescent_P. putida نقش بسیار مهمی در افزایش رشد و جذب عناصر غذایی مثل فسفر دارند (هانی و همکاران، ۱۹۹۸).

ورمی کمپوست یک کود آلی محرک رشد گیاه است که می‌تواند بعنوان یک منبع سرشار از اسید هیومیک، شاخص‌های رشد و عملکرد گیاهان را ارتقا دهد. اسید هیومیک می‌تواند رفتاری شبیه مواد محرک رشد، خصوصاً هورمون‌های اکسینی، از خود بروز دهد و از این طریق موجب بهبود شاخص‌های رشد و عملکرد گیاهان گردد. اسید هیومیک حاصل از ورمی کمپوست می‌تواند با انواع تجاری آن که معمولاً از لئوناردیایت تهیه می‌شود، و حتی با فیتوهورمون‌های ایندولی (بویژه IAA) قابل رقابت باشد (ارانکون و همکاران، ۲۰۰۶). همانطور که ذکر گردید تحقیقات متعددی تاثیر مثبت قارچ میکوریز، باکتری‌های سودوموناس و اسید هیومیک انجام گردیده است و این کودها می‌توانند به عنوان کودهایی که کاملاً طبیعی می‌باشند و آثار تخریبی کودهای شیمیایی را ندارند،

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک

موجب افزایش رشد در گیاهان شوند. این تحقیق با هدف مقایسه تاثیر قارچ مایکوریزا، باکتری سودوموناس و اسید هیومیک استخراج شده از ورمی کمپوست بر جذب برخی عناصر ریشه و بخش هوایی در گیاه لوبیا انجام شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثرات قارچ مایکوریزا آریسکولار و باکتری سودوموناس پوتیدا بر رشد رویشی، جذب عناصر غذایی گیاه لوبیا (*Phaseolus vulgaris*) تحت تاثیر سطوح مختلف اسید هیومیک مستخرج از ورمی کمپوست آزمایشی گلخانه ایی در قالب طرح کاملاً تصادفی با دوازده تیمار و سه تکرار واقع در تبریز با ارتفاع ۱۳۵۰ متر از سطح دریا و طول جغرافیایی ۴۶ درجه و ۲۵ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۸ درجه و ۲ دقیقه شمالی اجرا شد. تیمارهای آزمایش ترکیبی از دو سطح قارچ مایکوریزا ($M_1 =$ تلقیح با *Glomus etunicatum*، $M_0 =$ عدم تلقیح با *Glomus etunicatum*) و دو سطح باکتری سودوموناس پوتیدا ($S_1 =$ تلقیح با *S. putida*، $S_0 =$ عدم تلقیح با *S. putida*) و سه سطح (HA۰ = عدم مصرف اسید هیومیک، HA۱ = مصرف ۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم اسید هیومیک، HA۲ = مصرف ۴۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم اسید هیومیک) بودند. به منظور اجرای آزمایش ابتدا بذور لوبیا توسط محلول ۱۰٪ هیپوکلریک سدیم ضد عفونی و استریل شد (قنواتی و همکاران، ۱۳۹۱) گلدان‌های آزمایش (به حجم سه کیلوگرم) قبل از استفاده با هیپوکلریک سدیم ضد عفونی و با آب مقطر شسته شد و سپس خاک استریل به آن‌ها اضافه شد (جدول ۱). برای تیمارهای قارچی ۷۰ گرم زادمایه به صورت یک لایه نازک در عمق ۵ سانتی متری از سطح خاک قرار داده شد و بذور ضد عفونی شده لوبیا به تعداد ۵ بذر در هر گلدان کشت شد. در تیمارهای باکتریایی برای انتقال باکتری به خاک گلدان، یک میلی لیتر از زادمایه باکتری در کنار هر بذر تزیق شد. در مرحله بعد گلدان‌ها آماده و کد بندی شده و به گلخانه منتقل شد. در طول دوره رشد گیاهان، مراقبتهای لازم از قبیل میزان نور، دما و رطوبت اعمال شد. آزمایش بسته به میزان رشد گیاهان به مدت ۱۷ هفته ادامه یافت. جهت اندازه‌گیری نیتروژن، پتاسیم و فسفر از هضم به روش خشک سوزانی استفاده گردید. غلظت نیتروژن به روش کجل دال، غلظت پتاسیم به روش فلیم فتومتری و فسفر به روش وانادات-مولیبدات (رنگ سنجی) و با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شد (کامپن و همکاران، ۱۹۹۹).

به منظور تجزیه آماری از نرم افزار MSTATC و برای رسم نمودارها از نرم افزار EXCELL استفاده شد.

نتایج و بحث

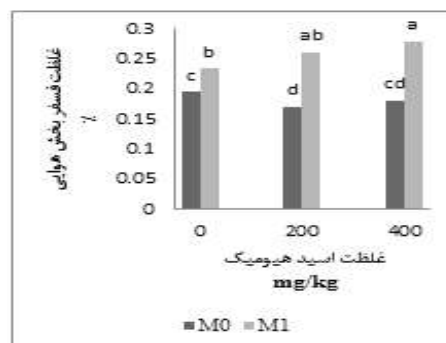
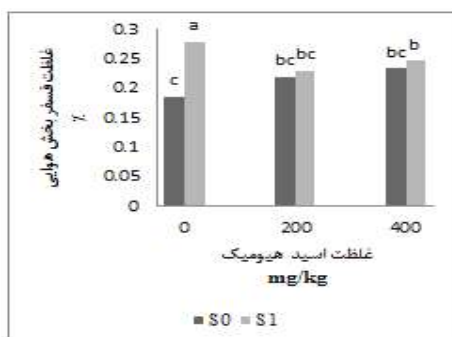
همانطور که در جدول تجزیه واریانس ۱ نشان داده شده است اثر اصلی قارچ مایکوریزا بر فسفر، پتاسیم و نیتروژن بخش هوایی و فسفر، پتاسیم و نیتروژن بخش ریشه و اثر اصلی باکتری سودوموناس پوتیدا بر فسفر و نیتروژن بخش هوایی و پتاسیم بخش ریشه و اثر اصلی اسید هیومیک بر پتاسیم و نیتروژن بخش هوایی و فسفر، پتاسیم و نیتروژن بخش ریشه در سطح ۱٪ موثر می‌باشد. شکل ۱ و ۲ نمودار مقایسه میانگین اثر متقابل اسید هیومیک و قارچ و همچنین اثر متقابل اسید هیومیک و باکتری را بر غلظت بخش هوایی فسفر نشان می‌دهد. شکل ۳ مقایسه میانگین اثر متقابل اسید هیومیک و باکتری را بر غلظت فسفر بخش ریشه نشان می‌دهد. شکل ۴ و ۵ اثر متقابل اسید هیومیک و قارچ را بر نیتروژن بخش هوایی و ریشه نشان می‌دهد.

جدول ۱- تجزیه واریانس اثر اسید هیومیک، باکتری، قارچ و اثرات متقابل آن‌ها بر غلظت عناصر بخش هوایی و ریشه

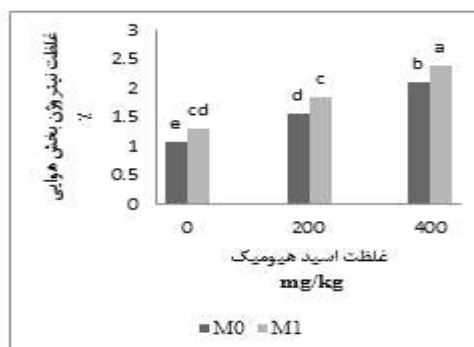
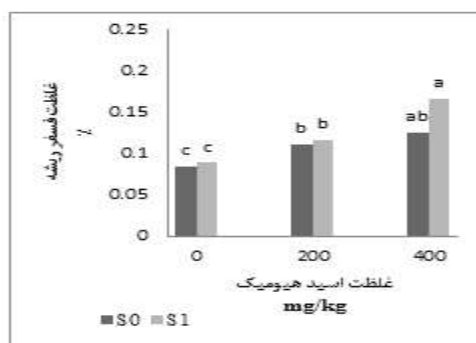
میانگین مربعات						درجه آزادی	منابع تغییرات
ریشه			بخش هوایی				
نیتروژن	پتاسیم	فسفر	نیتروژن	پتاسیم	فسفر		
۰۴۵/۰**	۳۲۰/۳۱**	۰۰۴/۰**	۰۴۵/۰**	۷۶۴/۱۶۲۰**	۱۹/۴*	۲	اسید هیومیک
	۰۰۵/۰*	۶۴۱/۲**	۰۰۰/۰*	۰۵۶/۰**	۱۲۳/۱۰** ۲۸۹/۱۰۰*	۱	باکتری
۰۰۹/۰**	۰۱۸/۲**	۰۰۷/۰**	۵۲۹/۰**	۹۸/۲۵۱**	۰۳/۱۳۹**	۱	قارچ
ns۰۰۱/۰	ns۰۳۶/۰	۰۰۱/۰*	ns۰۰۱/۰	ns۹۶۹/۸۴	۸۹۴/۴*	۲	اسید هیومیک* باکتری
۰۰۵/۰**	ns۱۲۶/۰	ns۰۰۰/۰	۰۲/۰*	ns۰۷۶/۱۹	۵۵۷/۴*	۲	اسید هیومیک* قارچ

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک

	ns ۰۰۰/۰	۳۹۹/۱۰	۰۰۱/۰*	۱۲۴/۰**	ns ۳۶۰/۲ ns ۶۶۷/۱۶ ۹	۱	باکتری* قارچ
	ns ۰۰۰/۰	ns ۲۰۷/۰	ns ۰۰۰/۰	ns ۷۴۴/۲۵	ns ۳۲۷/۲	۲	اسید هیومیک* باکتری* قارچ
	۰۰۱/۰	۰۸۳/۰	۰۰۰/۰	۰۰۵/۰	۰۱۱/۰	۳۶	اشتباه آزمایشی
	۵۹/۷	۱۵/۱۲	۱۷/۸	۸۰/۱۰	۵۴/۱۳	۱۴/۱۱	ضریب تغییرات%

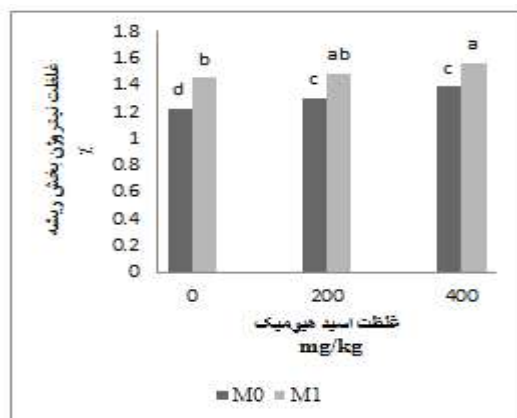

شکل ۱- اثر اسید هیومیک و قارچ بر غلظت بخش هوایی فسفر شکل ۲- اثر اسید هیومیک و باکتری بر غلظت بخش هوایی فسفر

شکل ۴- اثر اسید هیومیک و قارچ بر نیتروژن بخش هوایی

شکل ۳- اثر اسید هیومیک و باکتری بر غلظت فسفر ریشه

شکل ۵- اثر اسید هیومیک و قارچ بر نیتروژن بخش ریشه

تلقیح میکوریزی، غلظت فسفر را در گیاهان با افزایش جذب آن توسط هیف‌های قارچ، افزایش می‌دهد. تخمین زده می‌شود که هیف‌های خارج ریشه‌ای بیش از ۸۰٪ نیاز فسفر گیاه را تامین می‌کنند (ماتاموروس و همکاران، ۱۹۹۹). افزایش غلظت فسفر در گیاهان میکوریزی به دلایل مختلف از جمله افزایش سطح جذب ریشه، کاهش pH محیط ریشه، پایین بودن Km (ثابت بیوشیمیایی، غلظتی از سوپسترا است که در آن سرعت واکنش نصف ماکزیمم است) قارچ نسبت به گیاه، و فعالیت زیاد آنزیم فسفاتاز قارچ‌های میکوریزی می‌باشد (علی اصغرزاد، ۱۳۷۶). جنس سودوموناس با تولید اسیدهای آلی، قابلیت دسترسی فسفر را افزایش می‌دهد. مواد هوموسی به عنوان مهمترین بخش مواد آلی به طور مستقیم رها سازی عناصر غذایی، ظرفیت تبادل کاتیونی، ظرفیت بافری فسفر و ابقا مولکول‌های آلی نقش اساسی دارد (فرقانی و جوانمرد ۱۳۸۴). افزایش مقدار پتاسیم در گیاهان میکوریزی، به‌ویژه در ریشه، نسبت به تیمار بدون قارچ ممکن است به این دلیل باشد که هیف‌های قارچی باعث افزایش سطح مورد نیاز برای جذب شده و مقادیر بیشتری از پتاسیم مورد نیاز گیاه را از منطقه اطراف ریشه تخلیه می‌کنند (اسچنیپف و همکاران، ۲۰۱۱). بر اساس نظر تی لو و بوم (۲۰۰۱) اسید هیومیک دارای فعالیت شبه هورمونی است و جذب عناصر غذایی همانند فسفر و پتاسیم را نیز در گیاه افزایش می‌دهد. همزیستی با قارچ میکوریز سبب افزایش جذب و انتقال عناصر متحرک نظیر نیتروژن معدنی نیز دیده می‌شود (آزکون و همکاران ۲۰۰۷). ویسواناتان و همکاران (۲۰۱۱) مشاهده کردند که تیمار قارچ میکوریز باعث افزایش غلظت نیتروژن بخش هوایی گوجه‌فرنگی می‌شود. باکتری‌های حل‌کننده فسفات علاوه بر افزایش فراهمی زیستی عناصر معدنی خاک با تثبیت زیستی نیتروژن، محلول کردن فسفر و پتاسیم و مهار عوامل بیماری‌زا، با تولید مواد تنظیم‌کننده رشد گیاه، عملکرد گیاهان زراعی را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

با توجه به نتایج حاصل از این آزمایش، می‌توان اظهار کرد که تلقیح باکتریایی گیاهان با باکتری سودوموناس پوتیدا سبب بهبود رشد و جذب عنصر پرمصرف و ضروری فسفر گردید. این موضوع در کاهش هزینه‌ها، حفظ سلامتی خاک و تولیدات کشاورزی تاثیر بسزایی می‌تواند داشته باشد و همچنین حضور کودهای بیولوژیک باعث بهبود خصوصیات خاک نظیر محتوای ماده آلی و افزایش دسترسی عناصر نیتروژن، فسفر و پتاسیم و همچنین عناصر میکرو می‌شود.

منابع

- پارسا م. و باقری ع.ر. (۱۳۸۷) "حبوبات" چاپ اول. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۵۲۴ ص.
- حاجی هاشمی ف، (۱۳۸۶)، پایان نامه کارشناسی ارشد "رابطه میکوریزا و زیکوالر آربوسکوالر با رشد، تغذیه و گره‌زایی دو رقم لوبیا چیتی در خاک استان اصفهان و کرمان" دانشگاه شهید باهنر کرمان، ص ۱.
- علی اصغرزاد ن. (۱۳۷۶)، میکروبیولوژی و بیوشیمی خاک (ترجمه). انتشارات دانشگاه تبریز.
- فرقانی، ا و جوانمرد ا. (۱۳۸۴) "اثر مواد افزودنی مختلف بر مقدار اسید هیومیک و فولویک در خاک‌های مختلف". نهمین کنگره علوم خاک ایران.
- قنوانی ن، نادیان ح، (۱۳۹۱)، "تاثیر قارچ‌های میکوریزا-آربوسکولار بر رشد رویشی گیاه شیدر برسیم تحت سطوح مختلف لجن فاضلاب"، مجله علمی پژوهشی فیزیولوژی گیاهان زراعی، دوره ۵، شماره ۱۷، صفحه ۱۷ تا ۳۰.
- مجنون حسینی ن. (۱۳۷۲). "حبوبات در ایران. چاپ اول". جهاد دانشگاهی دانشگاه تهران

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک

- Arancon NQ, Edwards CA, Lee S. and Byrne R. (۲۰۰۶) "Effects of humic acids from vermicomposts on plant growth". European Journal of Soil Biology. ۴۲, ۶۵-۶۹
- Azcon R and L Atrach EF, (۱۹۹۶). "Influence of arbuscular mycorrhizae and phosphorus fertilization on growth, nodulation and N₂ fixation in *Medicago sativa* at four salinity levels". Biology and Fertility of Soils, ۲۴: ۸۱-۸۶.
- Busato JG., Lima LS., Aguiar NO., Canellas LP. and Olivares FL: (۲۰۰۲). "Changes in labile phosphorus forms during maturation of vermicompost enriched with phosphorus-solubilizing and diazotrophic bacteria". Bioresource Technology; ۱۱۰, ۳۹۰-۳۹۵.
- Matamoros MA, Baird LM, Escuredo PR and et al, (۱۹۹۹). "Stress-induced legume root nodule senescence: physiological, biochemical and structural alterations". Plant Physiology ۱۲۱: ۹۷- ۱۱۱.
- Schnepf A, Jones D and Roose T, (۲۰۱۱). "Modelling nutrient uptake by individual hyphae of arbuscular mycorrhizal fungi: temporal and spatial scales for an experimental design". Bull. Mathematical Biology ۷۳: ۲۱۷۵-۲۲۰۰.
- Siddiqui ZA and Pichtel J. (۲۰۰۸). "Mycorrhizae: Sustainable Agriculture and Forestry", pp. ۱-۳۵.
- Viswanathan G, Panchaksharam T and Kurusangu V, (۲۰۱۱). "Influence of arbuscular mycorrhizal fungi and *Azospirillum* co-inoculation on the growth characteristics, nutritional content and yield of tomato crops grown in south India". Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences ۱: ۸۴-۹۲.

Abstract

In order to evaluate the effect of two biological fertilizer arbuscular mycorrhizal fungi and bacteria *Pseudomonas putida* and acid humic as organic fertilizer, on the absorption of essential elements such as nitrogen, phosphorus and potassium, the root and shoot beans, factorial experiment in a completely randomized design with three replications was conducted in ۱۳۹۲ in Tabriz convention. Factors which was studied include two levels of mycorrhizal fungi (M₀: No inoculation and M₁: inoculation with *Glomus etunicatum*) two levels of (S₀: Non-inoculated with bacteria and S₁: inoculation with bacteria *Pseudomonas putida*) and the third factor with three levels of humic acid (H₀: lack of humic acid, H₁: consumption of ۲۰۰ milligrams per kilogram, H₂: consumption of ۴۰۰ milligrams per kilogram). Analysis of variance showed that *Glomus etunicatum* increase uptake plant and root phosphorus. Inoculated with *Pseudomonas putida* increase plant's nitrogen.

Keywords: bio-fertilizer, organic fertilizer, beans, nitrogen, phosphorus, potassium